

REALIZAČNÍ TÝM

Režie: Jaroslav Kodeš

Výprava: Gabriela Pojerová

Dramaturgie: Petra Richter Kohutová

Světla a zvuk: František Tvaroha

Pavel Hurych

Osoby a obsazení

Václav, partyzán Martin Kozák

Ivan, partyzán Jakub Pilař

Pavel, partyzán Jiří Jahoda

Alexandr, partyzán Roman Solčány

Ludvík, partyzán Robert Kunesch

Karel, partyzán Luděk Fuxa
nebo Miroslav Řebíček

Pohotovostní pluk František Tvaroha

Hraje se cca 75 minut bez přestávk.

Upozornění: během představení se kouří.

Nositelé autorských práv k dílu zastupuje DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, z.s., Krátkého 1, Praha 9.

„Znamená to, že je možné, aby pět spisovatelů nedřeplo konsolidovaně se svými fízly u Kocoura, ale aby seděli svobodně v zemljance!“

KAREL

„Ale vyhodíme ten vlak, znejmilejší, a i kdyby ne dnes, pak jindy, a nevyhodíme-li ani tehdy, vyhodí jiní, neboli, jak říkají Rusové u nás usedlí, co se nám Čechům může stát? Skóli!“

ALEXANDR

„A proč bych měl chodit včas, když mám špatnou náladu?“

LUDVÍK

Kontakty:

www.divadlozumpa.cz

email: ds-zumpa@seznam.cz

@divadlozumpa

@divadlozumpa

Texty:

Petra Richter Kohutová

Grafika:

Tomáš Čivrný – www.civrny.cz

© 2022 OS ŽUMPA Nučice

**Ochotnický
spolek ŽUMPA**
Nučice

Pavel Kohout

SEX

Dramatická amoleta

1. premiéra

Pátek 25. listopadu 2022 v 19 hod.

2. premiéra

Sobota 26. listopadu 2022 v 18 hod.

3. premiéra

Sobota 26. listopadu 2022 v 20 hod.

Lidový dům Nučice

SLOVO AUTORA

Disentní dramoleta o jednom (posledním) dějství a sextetu jednajících postav, nazvaná právě proto Sex, byla napsána v létě 1976 v sázavském domě, na jehož zahradě ještě nebyl zakopán pes, pro potěšení přátel a vzápětí jedinkrát autorem čtena 9. července téhož roku na Havlově Hrádečku.

Hned nato byl text z dobrých důvodů – aby při domovních prohlídkách nepadl do rukou psychologů režimu, kteří z něho mohli i ledacos odvodit – uložen u prezidenta švýcarského kantonu Nidwalden Bruna Leutholda, jenž krátce předtím přivezl svým pražským přátelům šest kapesníků, takzvaných „důstojnických“ nožů, když si byl osobně ověřil, že je jim zakazováno držet doma i nejlhčí pěchotní zbraně.

Skoro čtvrt století po zrodu tohoto díla nadále fascinuje jeho autora tehdejší existenciální jednota pojednané šestice, jakou rozhodně nelze povrchně vysvětlit syndromem obklíčení, či dokonce politického ghetta. Těch šest mužů mezi čtyřicítkou a padesátkou, tak rozdílných biografii i charakterem a tak stejných rozhodnutím odporovat zlému, se v ničem nevzdalo svých svěbytných znaků i názorů, a přece vytvořilo až neuvěřitelně výkonné společenství, jemuž se z jeho zdánlivě kichotských záměrů povedlo téměř vše – od založení paralelní kultury po podnět k Chartě 77 – až snad právě na vyhození vlaku...

Tato „dramatická amoleta“ – žánrově označení řadí tento artefakt mezi naše tehdejší kulinařské speciality, jimiž jsme se vzájemně oblažovali v neblahých dobách – ačkoli zdánlivě perzifláží, je ve skutečnosti výrazem mezimužské něhy, která nahrazuje pohazení neméně laskavým sarkasmem. Autorem hypertrofně zvýrazněné povahové rysy jednajících osob, velmi blízké skutečným, dávají průchod jeho obdivu, že takto paranormální lidé byli po tolik let schopni tak abnormálních investic – v umění či filozofii, v občanském životě i v přátelství.

Propouštěje tento snad nejosobnější text ke knižnímu uveřejnění, cítím silně, že mé vazby k pěticí jeho antihrdinů zůstaly vzdor odstředivému směřování nás všech po roce 1989 neporušeny. Je to tedy hommage na ty, kterým jsem říkával a dodnes v duchu říkám – moji drazí kamarádi...

P. K., Sázava 8. 8. 1998

“

„Budem se bránit,
nebo se naoko vzdáme?
Ostatně můžem se
i naoko bránit.“

VÁCLAV

SLOVO DRAMATURGYNĚ

Dramoleta se – podle instrukcí autora – děje „ve skvěle zamaskované zemljance v pražské Stromovce“. Čtenář si přečte první dialog – a vybaví se mu klukovské bunkry, klubovny, domy na stromě, sklepy přeměněné na utajená místa setkávání, inspirovaná třeba Jaroslavem Foglarem. Čte dál – a fakt, že jsou postavy označeny celým jménem disidentů Václava Havla, Ivana Klímy, Alexandra Klimenta, Pavla Kohouta, Ludvíka Vaculíka či Karla Kosíka, ho sice odkazuje na konec sedmdesátek – ale místo nástupu pocitu plíživé deprese se koutky úst stáčí nahoru. Při inscenování nám nešlo o zobrazení normalizačního skanzenu nebo herecké imitování reálných osobností. Protože ten způsob, jakým jsou láskyplně ironicky popsáni oni „partyzáni“, rebelové, částečně naivní vzbouřenci, je obecně neodolatelný. Parta přátel, scházejících se ilegálně, sdílících společné tajemství, utíkajících před ženami, bez kterých se neobejdou, nabízejících si navzájem vlastnoručně uvařené krmě typu amádová furnikovice na ručně s oubíjením a woodpickem a kujících pikle proti

neprátelemu světu, je dle našeho mínění naprosto nadčasová. A všichni její členové jsou navzdory svým osobnostním zvláštnostem až podivnostem soudržní, hrají a neuvěřitelně zábavní...

Sex byl mimo totální totalitu uveden jednou, a to v dubnu 2011. V divadelních análech se praví „scénické čtení – uzavřené natáčení disentního dramoleta“, dělo se v pražském divadle Archa, účinkovali přezívní, tedy Pavel Kohout, Ivan Klíma a Ludvík Vaculík, a členové Divadla Husa na provázku v režii Vladimíra Morávka. Podle fotografií to bylo opulentní a barevné, typicky „morávkovské“. Mimo profesionální scény měl být Sex vzkríšen v roce 2021 v Karlových Varech – ale premiéra byla odložena a nakonec zrušena. V prvé řadě kvůli totální covidní totalitě, za druhé proto, že dva z účinkujících vstoupili (což je docela ironie) do politiky. Následně se textu ujal režisér Jaroslav Kodeš a parta báječných chlapů z nučické ŽUMPY, pražského Máje, plzeňského Raguenau a rumburského Hranického. Postavili si svoji vlastní zemljanku v nučickém Lidáku – a začaly se dít věci...

P. R. K., 10. 10. 2022

“Já nepíšu, já jen
koriguju... A jo.
Já jsem blbej.“

IVAN

“Tohle je
konspirace?
Bordel to je!”

PAVEL